

1880, d. 8. Marts, fra Provsten til Lund:

„Som Svar paa min Anmodning til Dem af 13. f. M. om at tilstille mig en Erklæring om, at De herefter ikke uden særlig Bevilling fra Kirke- og Undervisningsministeriet vil tage Deres Konfirmander til Alters paa nogen anden Dag end den i Lovgivningen paabudne, har Deres Velærværdighed under 1. dennes tilsendt mig en Skrivelse, i hvilken De blandt andet udtaler, at De har anset det som en Selvfølge, at De, og det helst i nogenlunde god Tid forinden „næste“ (hvad der vel her skal betyde det samme som „den nu forestaaende“) Konfirmation, vilde meddele mig, hvorledes De havde tænkt at gaa frem, navnlig hvis det ikke stemmede med mine Anvisninger i den Skrivelse, jeg tidligere — under 30. Oktober f. A. — havde tilsendt Dem angaaende den foreliggende Sag, da De baade ønsker at gjøre det saa aabent som muligt og at give Lejlighed til en videre Indstilling, om jeg maatte anse det fornøden; hvorhos De til Slutningen ytrer, at jeg ventelig vil være enig med Dem i, at man ikke forhaster sig med at tage og udraabe sit Stade, naar det ikke gjælder nærmest om en Form, men om en Sag, der kan have ikke saa lille virkelig Betydning for flere.

[s. 9](#) „Foranlediget heraf undlader jeg ikke — da jeg, navnlig paa Grund af Slutningsbemærkningen i Deres Brev, næsten maa befrygte at være bleven misforstaaet af Dem, som om min Anmodning var gaaet ud paa at affordre Dem en Erklæring om, hvilket af de to forskjellige Alternativer De vilde vælge, enten at opgive at tage Deres Konfirmander til Alters paa selve Konfirmationsdagen, eller fremdeles at vedblive at gjøre det, men saa tillige at ansøge om Tilladelse dertil — at henlede Deres Opmærksomhed paa, at der ikke har været henstillet noget saadant Alternativ i min Anmodning, men kun er bleven forlangt Erklæring om et, nemlig om, at De, hvis De herefter fremdeles vil holde Kommunion paa Konfirmationsdagen, da kun vil gjøre dette efter forud at have indhentet Kirkeministeriets Tilladelse. At afgive en saadan Erklæring maa enhver kunne gjøre, som respekterer de gjældende Love og Anordninger, og der kan derfor ikke være Tale om, at man derved muligeu kunde „forhaste sig med at tage og udraabe et Stade“, som man senere kunde komme til at angre at have taget. Spørgsmaalet om, hvilket De vil vælge af de to foranførte Alternativer, bliver ikke præjudiceret ved en Erklæring, som den forlangte, der jo kun udsiger, at De ikke vil foretage Dem noget ekseptionelt i det her foreliggende Tilfælde uden at anvende den Fremgangsmaade, som ene kan anses for korrekt og loyal. Og jeg maa derfor paa ny anmode Dem om, snarest muligt, det vil sige inden Udgangen af indeværende Uge, at tilstille mig den forlangte Erklæring, medmindre De maaske skulde foretrække, i Stedet for samme at indsende et Andragende til Kirkeministeriet om Tilladelse til at holde Konfirmation og Altergang paa samme Dag.“